

Stockholm den 28 maj 2015

R-2015/0409

Till Arbetsmarknadsdepartementet

A2015/734/ARM

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 4 mars 2015 beretts tillfälle att avge yttrande över betänkandet Tillämpningsdirektivet till utstationeringsdirektivet - Del 1 (SOU 2015:13).

1. Sammanfattning

- Advokatsamfundet avstyrker förslaget om ett särskilt skydd mot repressalier och utformningen av preskriptionsbestämmelsen i avsnitt 10.3, men har ingen erinran mot förslagen i övrigt.

2. Allmänna synpunkter

Advokatsamfundet tar i detta remissvar utgångspunkt i följande tre förutsättningar:

- utstationeringsdirektivet och Tillämpningsdirektivet syftar till att ge i Sverige utstationerade arbetstagare rättigheter.
- ändringar bör endast föreslås när det krävs för att korrekt införliva Tillämpningsdirektivet.
- i de fall ändringar krävs ska det ske med beaktande av den svenska arbetsmarknadsmodellen.

3. Utveckling av synpunkter

3.1 Administrativa krav och kontrollåtgärder

Kapitel 8 innehåller en analys av det nuvarande regelverket kring anmälningsskyldighet. Analysen utmynnar i att regelverket är förenligt med Tillämpningsdirektivet. Utredningen föreslår ingen utvidgning av reglerna om anmälan, men ett förtydligande.

Advokatsamfundet konstaterar att en form av utstationering rör arbetstagare som arbetar i olika bolag i en internationell koncern. Erfarenheten visar att reglerna kring anmälningsskyldigheten i dessa fall framstår som oklar och innefattar en till synes onödig administration. Det kan ifrågasättas om kravet på anmälningsskyldighet är proportionerligt i dessa fall och att det bör övervägas att ha en annan form av anmälningsskyldighet när det gäller utstationering mellan koncernbolag.

Med den gjorda noteringen biträder Advokatsamfundet analysen och har ingen erinran mot förslagen.

3.2 Rätt enligt kollektivavtal

Utredningen analyserar i avsnitten 10.2.13-10.2.14 behovet av att införa regler som innebär en utökad möjlighet för utstationerade arbetstagare att hävda rättigheter enligt kollektivavtal och föreslår en sådan regel.

Advokatsamfundet delar utredningens slutsatser att det i många situationer till följd av konstruktionen i den svenska kollektivavtalsrätten saknas rättigheter för utstationerade arbetstagare.

Den föreslagna regeln kan ses som en form av begränsad allmängiltigförklaring av kollektivavtal. En ändring skulle då kunna sägas innebära en stor förändring med avseende på den svenska arbetsmarknadsmodellen.

Frågan om rättigheter för de utstationerade arbetstagarna kommer inte till något tydligt uttryck i utstationeringslagen. Det kan vidare sägas att en utstationerad arbetstagare, med hänsyn till den svagare kopplingen till svensk arbetsmarknad, har långt svårare att tillgodogöra sig ett rättslig skydd som baseras enbart på civilrätt med bas i föreningsrättsliga utgångspunkter.

Advokatsamfundet menar därför att det är motiverat att på det föreslagna sättet nyansera kollektivavtalsrätten och i vissa situationer ge utstationerade arbetstagare rättigheter även när de inte är medlemmar i en svensk arbetstagarorganisation.

Advokatsamfundet har ingen erinran mot förslagen.

3.3 Preskription

I avsnitt 10.3 föreslås en särskild preskriptionsregel för de lönekrav som har behandlats i punkten 3.2 ovan.

Förslaget hänvisar på motsvarande sätt som diskrimineringslagen (2008:567) till medbestämmandelagens preskriptionsregler.

En sådan ordning har visat sig olämplig. En regel som utgår från kännedom har visat sig vara otydlig. En bättre ordning vore att direkt i lagtexten ange en preskriptionsfrist på motsvarande sätt som i 40 och 41 §§ lagen (1982:80) om anställningsskydd.

Advokatsamfundet har ingen erinran mot en preskriptionsregel, men avstyrker utformningen av den föreslagna regeln.

3.4 Skydd mot ogynnsam behandling

Utredningen redovisar i avsnitten 10.4.2-10.4.6 regler i svensk rätt som innebär ett skydd mot ogynnsam behandling. Utredningen föreslår i avsnitt 10.4.5-10.4.13 en regel om skydd mot repressalier för utstationerade arbetstagare som väckt talan mot arbetsgivaren enligt den modell som har föreslagits i SOU 2014:31.

Advokatsamfundet noterar att även reglerna i arbetsmiljölagen (1977:1160) och föreskriften Kränkande särbehandling i arbetslivet, AFS 1993: 17, innefattar ett skydd för arbetstagare mot ogynnsam behandling.

Förslaget innebär en olikbehandling i förhållande till svenska arbetstagare.

Det bör konstateras att Tillämpningsdirektivet – på sätt som utredningen anför – sannolikt avser att i den berörda situationen skydda utstationerade arbetstagare. Det framstår dock inte som tydligt att Tillämpningsdirektivet kräver att det i den svenska rättsordningen införs ytterligare rättsligt skydd.

Advokatsamfundet menar att förslaget därmed framstår som omotiverat och avstyrker förslaget.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Anne Ramberg

genom Maria Billing